

Oranta", and "Vselenska vecheria" ("Universal dinner"). The comparative analysis of these artworks and means of artistic expression applied by the artist (compositional techniques, rhythm, movement, the method of golden section, drawing, tonal gradations, a color palette, emphases etc.) are carried out by the author.

The works devoted to Taras Shevchenko in the genre of monumental and decorative arts are analyzed: stained glass "Shevchenko and the folk", "Our song – our glory", tapestry "Zasiysia, chorna nyvo, voleiu yasnoiu" ("Sow up, the black field, with bright liberty"). The graphic works of I. V. Zadorozhny are considered, too. Here belong his unfinished works such as paintings to "Kobzar", and some ground works (for instance, "Reve ta stogne Dnipro shyroky" ("The wide Dnipro roars and moans"), the portrait of Taras Shevchenko, the watercolors "Kateryna" etc.). The importance of innovative experimental approach – the tendency to flatness, linearity and ornamentality is revealed in the work on "Kobzar" which served a Bible for the artist.

The author of the article pays attention to the creative evolution of the Shevchenkiana of the artist from his first works to the works belonging to his last creative period. The author shows the way in which I.-V. Zadorozhny comprehends Shevchenko's words in his every work, how he tried to pass the spirit of Shevchenko's poetry and to see the most precious things for him, reflecting the image of the Great Kobzar in relation to the present and in the context of our success and tragic mistakes, hopes and aspirations for a better future. Every time the figure of Taras Shevchenko has given the artist new creative power and spiritual inspiration. The evolution of a master is examined in the light of his perception of the poet's tragic line and pain for an unfortunate person and for the mutilated life of a woman in his masterpiece, which includes such works as "Prometheus" (1961) and "Vselenska vecheria" ("Universal dinner") (1983-1987), stained glass "Shevchenko and the folk" (1969), and tapestry "Zasiysia, chorna nyvo, voleiu yasnoiu" ("Sow up, the black field, with clear liberty") (1988-1989).

The author examines a number of formal methods of building the composition, such as deformation of proportions of the human body, which is a characteristic feature for the Ukrainian folk art used by the master. In particular, the article shows that Shevchenko's works, a popular print, a Ukrainian icon, and some principles of the school of boychukists, made up a foundation for I.-V. Zadorozhny for his new creative search. The Taras Shevchenko's musical principle of the thought development and the artistic expressiveness of the folk primitive were also close to I. V. Zadorozhny.

It is concluded that constant appealing to the figure of Taras Shevchenko and thanks to the best works dedicated to him, I.-V. Zadorozhny managed to escape from the ideological layers of the social realism art in his works. The artist depicted Taras Shevchenko in such a way in order not to make him lifeless, but to infuse life in him. So, the works devoted to Taras Shevchenko are sufficient to inscribe the name of

I.-V. Zadorozhny in the honorable book of the history of the Ukrainian and world fine art forever.

Key words: Ivan-Valentin Zadorozhny, Shevchenkiana, paintings and graphic works, monumental art, stained-glass, tapestry, Ukrainian school of monumental art.

УДК 78.01(477)

Бурміцька Людмила Франківна
здобувач

ЕСТРАДА: СТИЛЬОВЕ РОЗМАЙТТЯ ВОКАЛЬНИХ ТВОРЧИХ ПОШУКІВ

У статті аналізуються основні вокальні напрями і стилі, які стояли біля витоків сучасної естради. Особлива увага приділена мистецьким вокальним традиціям, характерним для міської культури, а також народним мотивам в українському пісенному естрадному виконавстві.

Ключові слова: естрадне вокальне виконавство, стиль, мотет, романс, кантата, джаз, українська естрада.

Дослідження стверджують, що естрадний спів, або вокал, виник поряд з активним формуванням мистецьких традицій, характерних насамперед для міської культури. Водночас з розвитком міських мистецьких традицій розширювалися і стильові горизонти виконавського вокального мистецтва, починаючи від кантат, мотетів, романсів і закінчуючи джазом, соул, поп-, фолк-, рок-музикою, більш сучасними – репом, хіп-хопом, R&B, а також різноманітними міксами з усіх перерахованих та інших, найбільш відомих і популярних напрямів і стилів, характерних для нинішніх традицій розуміння естради.

Як свідчить їх різнобарв'я, яке найбільш активно почало розквітати на естраді останніми роками, цей спектр буде поповнюватися і надалі, дивуючи нас ще більшими несподіванками. Тому звернення до аналізу (хоча б короткого) естрадних напрямів і стилів можна вважати актуальним завданням, особливо в аспекті нагадування про ті стилі, які стояли біля витоків сучасної естради та, можливо, стали підґрунтям небаченого інтересу до цього виду творчих пошуків. Підвищений інтерес і популярність естрадного виконавства, зокрема вокального, характерний і для сучасного етапу його побутування. Власне, останнє й можна визначити метою і основними завданнями нашого дослідження.

Дослідженню вокального виконавства присвячена низка праць сучасних українських дослідників, серед яких Н. Гребенюк, К. Черемський, О. Миронова, А. Кулієва, О. Філатова, Л. Горелік, В. Михайлець, С. Сігнева, О. Стріхар, Ю. Трунез, І. Ярошенко та ін.

Власне проблематику естрадного виконавства та його генези досліджують автори дисертаційних досліджень: мистецтвознавці Н. Дрожжина ("Вокальне виконавство в системі музичного мистецтва

естради") [3], С. Чернікова ("Генеза естрадного вокально-ансамблевого виконавства та шляхи його професіоналізації") [10], М. Мозговий ("Становлення і тенденції розвитку української естрадної пісні") [7], педагоги Д. Бабіч ("Формування виконавської майстерності майбутніх артистів естрадних ансамблів") [1], Ю. Лисенко ("Соціально-педагогічні чинники впливу сучасної естрадної музики на молодіжну субкультуру") [6]. Як ми бачимо, суто естрадному вокальному виконавству присвячено не так багато досліджень, що й актуалізує необхідність наукових пошуків у цьому напрямі.

Загально визнаним є таке розуміння естради: естрада (від фр. *estrade* – підмостки) – це різновид сценічного мистецтва малих форм переважно популярно-розважального напрямку, який включає спів, танець, цирк, ілюзіонізм, розмовний жанр, клоунаду [11].

Серед характерних особливостей естрадного виконавства – простота, доступність, суто розважальна спрямованість, а також можливість для розуміння навіть з боку того пересічного глядача, інтереси і знання якого іноді надто далекі від класичної консерваторської освіти. Крім того, що стосується власне сучасного естрадного співу, то серед його характерних особливостей можна відмітити насамперед можливість досить легкого запам'ятовування і музики, і слів твору, оскільки мелодійна невибагливість та переважно куплетна форма виконання з повтореннями приспіву (рефрен) стають запорукою легкого відтворення пісенних творів з боку їх прихильників серед майже всіх категорій населення.

Принагідно варто наголосити, що, незважаючи на різноманітність стилів естрадного співу, для них характерна майже однакова постановка голосу і дихання, яка водночас і не суперечить класичній тезі про те, що "мистецтво співу є мистецтвом дихання", однак є дещо легшою, ніж, наприклад, в оперному виконавстві. Що, зрозуміло, також спрацьовує на користь популярності естрадного співу навіть у побуті. Саме щодо естрадних творів, на нашу думку, найбільше спрацьовує формула: співати повинно бути приємно [2].

Отже, коротко згадаємо про основні стилі, які дослідники вважають підґрунтям сучасного естрадного співу та звернемо увагу на ті їх особливості, які дають змогу класифікувати їх як попередників сучасних естрадних напрямів. Недарма музично-виконавський стиль вважають естетичною та історичною категорією.

Мотет (від. франц. *motet*, від *mot* – слово) – універсальний жанр пісенного виконавства у формі багатоголосся, який виник у XIII столітті у Франції. І хоча мотети навряд чи можна вважати "легкими" для виконання, їх виконували і "при палацах, і в соборах, і в університетах" [8].

Спочатку мотети відносилися до професійного мистецтва, яке було основним різновидом західноєвропейської музики аж до середини XVI століття. Проте згодом в текстах мотетів дедалі більше почала переважати народна мова, яка звучала всупереч (паралельно) основній партії тенора на латинській мові. Крім того, такі текстові коментарі дедалі частіше почали набувати сміхотливого, сатиричного або навіть еротичного характеру. Згодом в мотетах почали з'являтися і народні мотиви. Саме ці чинники, можливо, і дають підстави вважати мотети прообразом сучасних стилів естрадного виконавства, хоча згодом (приблизно у XIX століття) музична стилістика мотетів знову спрямовується в серйозне русло, зокрема тяжіє до духовної тематики.

Мадригал – багатоголосна вокальна п'єса переважно у строфічній формі, яка зародилася в XIV столітті в Італії. Особливістю мадригалів стало експериментування щодо поєднання музики і поезії. Остання зазвичай представляла собою невеличкий вірш ліричного змісту з любовно-еротичними конотаціями, написаний вільним стилем.

Зрозуміло, що таке поєднання інструментальної ліричності з досить невибагливим текстом на тривалий час закріпило за мадригалами першість у європейській салонній поезії аж до XIX століття та стало найбільш популярним серед містян.

Кантата (від італ. *cantata*, лат. *cantare* – співати) – вокально-інструментальний твір для солістів, хору і оркестру. Урочистий або лірико-епічний характер кантати призначений для концертного виконання. Зазвичай кантата складається із оркестрового вступу, арії, речитативів і хорів. Кантата близька до ораторії, однак відрізняється від неї меншими масштабами, відсутністю драматичної розробки сюжету та переважно камерним характером [5].

Щоправда, ці ознаки вже більше відносяться до характеристики сучасної кантати. Ті кантати, які виникли в Італії у другій половині XVI століття, мали переважно світський характер і виконувалися сольо. Зазвичай вони присвячувалися значній події або досягненням відомої людини тощо. Тому в принципі кантати не можна віднести до жанру розважальної музики. Проте наскрізне музичне звучання від куплету до куплету, а також поетичність уможливили прихильність до цього напрямку з боку пересічного населення.

І, звичайно, найбільш популярним стилем, який і сьогодні займає чільне місце на естраді, не поступаючись місцем більш сучасним напрямкам, є романс.

У джерелах інформації поняття "романс" трактують як таке, що походить від поняття "по-романськи", або "по-іспанськи", відсилаючи нас до середньовічної Іспанії, в якій релігійні твори було прийнято виконувати на офіційній латинській мові. При цьому в світському житті, зокрема у побуті, населення намагалося користуватися народною мовою. Саме латинське поняття "романські мови" у середньовіччі означало "народне мовлення", яке, хоча і мало спільного предка – латину, значно відрізнялося від її класичного варіанту. Отже, спочатку романсом називали невибагливий і невеличкий за обсягом поетичний або музичний твір, який виконувався сольо.

Характерною особливістю романсу також стала його романтично-лірична спрямованість, особлива мелодійність, яка наскрізно була пов'язана з сюжетною темою віршу. Відтак, єдність музики, віршів, а також тембру голосу створювали і створюють неповторну камерність і навіть інтимність цього пісенного напрямку. Саме це, власне, згодом і сприяло поширенню популярності романсу в інших країнах, зокрема Росії, Англії, Франції, Німеччині та ін. Також дослідники пов'язують виникнення романсу в другій половині XVIII століття з пісні-романсу, яка виконувалася у супроводі клавішних інструментів.

Загалом зростання популярності романсу припадає на XIX-XX століття. Саме цей період пов'язують і з розквітом українського романсу на слова Євгена Гребінки, Лесі Українки, Агатангела Кримського, Спиридона Черкасенка, Миколи Юрійчука та ін.

Про популярність романсу також свідчить багатожанровість цього напрямку, що, зокрема, представлена баркаролюю, баладою, елегією, а також більш простим міським романсом, який сьогодні часто пов'язують із шансоном.

Важливе місце на сучасній естраді займає джазовий вокал. Його появу пов'язують зі злиттям африканських і європейських ритмів у США наприкінці XIX століття. "Джазовий вокал – насамперед має на увазі ідеальне відчуття ритму і гармонії, рухливість голосу і вміння імпровізувати. У джазовому співі необхідно відчувати форму твору, вміти піднести своє розуміння мелодійної теми, видозмінюючи її, але не покидаючи потрібної гармонії. Так само важливо чуйне партнерство музикантів, вміння імпровізувати на ходу" [2], – констатується на сайті вокальної школи Н. Княжинської.

Крім того, сама манера видобування звуків з використанням всіх можливостей голосу є естрадною. Тому віднести джазовий вокал до простих технік, звичайно, не можна, одна перемішання всіх красок, а також можливість імпровізувати створюють умови для розширення переліку його прихильників.

Серед естрадних стилів, формування яких пов'язують з афроамериканською культурою, досить популярними залишаються такі, як: – соул (від англ. soul – "душа"), який виник під впливом джазу та ритм-енд-блюзу; – молодіжний реп (від англ. rap, rapping – "стук, удар", to rap – "говорити" – ритмічний речитатив) з музичним супроводом у стилі хіп-хопу (від англ. hip hop), з якого нині виокремилася безліч інших напрямів; – сучасний ритм-енд-блюз (R&B), який поєднує всі традиції соула, фанка, хіп-хопу та ін.

Всі перераховані напрями об'єднують не лише традиції афроамериканської музики, а й час появи – 50-80-і роки XX століття. Найбільш важливою, на нашу думку, спільною їх характеристикою є здатність і можливість до трансформації, постійного удосконалення. Це, у свою чергу, пов'язано, на наше переконання, з особливою їх популярністю серед сучасної молоді, яка тяжіє насамперед до можливості імпровізувати з танцювальною музикою, яка водночас стає більш ритмічною. Останні напрями навіть пов'язують зі становленням особливої молодіжної субкультури, яка активно почала формуватися після сплеску популярності диско у 80-х роках XX століття.

Звичайно, останні перераховані стилі естрадного виконавства вже можна віднести до тих, що сформувалися у сучасності, тому ми і не будемо зупинятися на їх докладній характеристиці. Це можна віднести до перспективних напрямів подальших досліджень.

Водночас не можна оминати увагою і народний вокальний спів, який також присутній на естраді. Оскільки естрадний вокал, дійсно, поєднує в собі безліч пісенних напрямів, народні мотиви не могли залишитися поза його увагою. Крім того, їх, поряд з проаналізованими вище стилями, які склалися переважно в умовах міської музичної культури, можна вважати одними з пріоритетних.

Останнє зауваження особливо актуальне для української естради. Так, можна навіть віднайти такі факти критики української естради, зокрема на етапі її формування у 50-60-х роках XX століття (після смерті Сталіна), як "сльозливість, сентиментальність та вузько-сільська психологія" [9], які і надалі прослідковувалися в естрадно-виконавській творчості. Частково дослідники підтримують цю позицію, пов'язуючи такі характерні особливості української естради з тим, що "більшість з композиторів та поетів цього періоду народилися і виростили в селі, потім поїхали в місто на роботу/навчання, де й залишилися до кінця життя. Але сум за рідним селом, батьківською хатою, любою мамою був таким сильним, що це досить часто виливалося у творчість. Оця своєрідна "туга за втраченим раєм" (А. Окара) була не лише потягом до місця народження і рідних людей, це було прагненням людини повернутися до витоків, до свого національного коріння, до народної пісні, що в умовах русифікованого міста та наростаючого ідеологічного тиску з боку КПРС набувало особливого значення" [4].

На нашу думку, важливими чинниками, які відобразилися на активному залученні народних мотивів до творення вітчизняних естрадних творів, став також той факт, що "до 50-х років українська естрадна пісня існувала здебільшого в Галичині та в американсько-канадській діаспорі" [9]. По-друге, народні інтенції на українській естраді задавали композитори, зокрема: А. Кос-Анатольський, який "кохався у карпатських мотивах", А. Пашкевич, який "все життя працював з хорowymi фольклорними колективами", В. Верменич, який "не мислив свою творчість без сільських, прабатьківських мотивів" [4].

Водночас, принагідно зазначимо, що переважання народних мотивів на українській естраді навряд чи можна віднести до негативних чинників, позаяк саме вони забезпечують її неповторну самобутність, підвищену інтенційність, колоритну мелодійність тощо. Навряд чи перераховані характеристики можна віднести до тих, що заважають її популярності. Радше навпаки – в умовах виховання молоді в патріотичному руслі, любові до власної країни та українських народних традицій – ніхто не зможе звинувачувати українську естрадну пісню в надмірній національній патетиці, оскільки остання власне і

передбачає духовне зростання, яке неможливе без подолання внутрішньо-особистісних і зовнішніх протиріч, що завжди пов'язано з певним драматизмом.

У будь-якому випадку вокальне виконавство, зокрема естрадне, викликає і викликати ще надалі жвавий інтерес дослідників та повинне стати одним з перспективних напрямів наукових досліджень, зокрема в межах українських мистецтвознавчих і культурологічних пошуків. Велика кількість різного роду талант-шоу, які можна сьогодні віднайти на будь-якому каналі телебачення, насамперед свідчить про популярність саме вокальних. "Х-фактор", "Голос країни", "Караоке на майдані" та ін. не один сезон викликають підвищений інтерес з боку глядачів, практично не змінюючи свій формат, на відміну, наприклад, від танцювальних. Так, програма "Караоке на майдані" вперше вийшла 17 січня 1999 р. на телеканалі "Інтер", а після того успішно змінила вже декілька телеканалів, не втративши при цьому своєї рейтинговості. Так естрадне вокальне виконавство нині демонструє чітку модуляцію щодо переорієнтації з професійної діяльності у сферу, невід'ємну від життя та побуту, що й надалі слугуватиме зростанню його популярності.

Література

1. Бабіч Д. Р. Формування виконавської майстерності майбутніх артистів естрадних ансамблів: автореф. дис... канд. пед. наук: 13.00.02 / Д.Р. Бабіч; Київ. нац. ун-т культури і мистецтв. – К., 2004. – 21 с.
2. Вокальная школа Наталии Княжинской. Уникальная авторская методика "Голосовые психотехники" [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.knyazhinskaya.ru/pages/vokal.php>.
3. Дрожжина Н.В. Вокальное исполнительство в системе музыкального искусства эстрады: автореф. дис... канд. мистецтвознавства: 17.00.03 / Н. В. Дрожжина; Харківський держ. ун-т мистецтв ім. І.П.Котляревського. – Х., 2008. – 16 с.
4. Калиниченко І. З історії української естради: короткий огляд від 50-х до сьогодні / Ігор Калиниченко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uaestrada.org/archives/6875>.
5. Кантата / Вікіпедія [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uk.wikipedia.org/wiki>.
6. Лисенко Ю. О. Соціально-педагогічні чинники впливу сучасної естрадної музики на молодіжну субкультуру": автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.05 / Ю. О. Лисенко; ДЗ "Луган. нац. ун-т ім. Т. Шевченка". – Луганськ, 2011. – 20 с.: табл.
7. Мозговий М. П. Становлення і тенденції розвитку української естрадної пісні: автореф. дис... канд. мистецтвознав.: 17.00.01 / М.П. Мозговий; Київ. нац. ун-т культури і мистецтв. – К., 2007. – 19 с.
8. Мотет / Вікіпедія [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ru.wikipedia.org/wiki>.
9. Українська естрада / Вікіпедія [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uk.wikipedia.org/wiki>.
10. Чернікова С. В. Генеза естрадного вокально-ансамблевого виконавства та шляхи його професіоналізації: автореф. дис... канд. мистецтвознавства: 17.00.03 / С.В. Чернікова; Харк. держ. ун-т мистецтв ім. І.П.Котляревського. – Х., 2008. – 18 с.
11. Эстрада / Вікіпедія [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ru.wikipedia.org/wiki>.

References

1. Babich D. R. Formuvannia vykonavskoi maisternosti maibutnix artystiv estradnykh ansambliv: avtoref. dys... kand. ped. nauk: 13.00.02 / D.R. Babich; Kyiv. nats. un-t kultury i mystetstv. – K., 2004. – 21 s.
2. Vokal'naya shkola Natalii Knyazhynskoy. Unikal'naya avtorskaya metodika "Golosovye psihotekniki" [Elektronnyy resurs]. – Rezhim dostupa: <http://www.knyazhinskaya.ru/pages/vokal.php>.
3. Drozhzhyna N.V. Vokalno vykonavstvo v systemi muzychnoho mystetstva estrady: avtoref. dys... kand. mystetstvoznnavstva: 17.00.03 / N. V. Drozhzhyna; Kharkivskiy derzh. un-t mystetstv im. I.P.Kotliarevskoho. – Kh., 2008. – 16 s.
4. Kalynychenko I. Z istorii ukrainskoi estrady: korotkyi ohliad vid 50-kh do sohodennia / Ihor Kalynychenko [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://uaestrada.org/archives/6875>.
5. Kantata / Vikipediia [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://uk.wikipedia.org/wiki>.
6. Lysenko Yu. O. Sotsialno-pedahohichni chynnyky vplyvu suchasnoi estradnoi muzyky na molodizhnu subkulturu": avtoref. dys. ... kand. ped. nauk: 13.00.05 / Yu. O. Lysenko; DZ "Luhans. nats. un-t im. T. Shevchenka". – Luhansk, 2011. – 20 s.: tabl.
7. Mozghoviy M. P. Stanovlennia i tendentsii rozvytku ukrainskoi estradnoi pisni: avtoref. dys... kand. mystetstvoznnav.: 17.00.01 / M.P. Mozghoviy; Kyiv. nats. un-t kultury i mystetstv. – K., 2007. – 19 s.
8. Motet / Vikipediia [Elektronnyy resurs]. – Rezhim dostupa: <http://ru.wikipedia.org/wiki>.
9. Ukrainska estrada / Vikipediia [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://uk.wikipedia.org/wiki>.
10. Chiernikova S. V. Henezza estradnoho vokalno-ansamblevoho vykonavstva ta shliakhy yoho profesionalizatsii: avtoref. dys... kand. mystetstvoznnavstva: 17.00.03 / S.V. Chiernikova; Khark. derzh. un-t mystets. im. I.P.Kotliarevskoho. – Kh., 2008. – 18 s.
11. Estrada / Vikipediia [Elektronnyy resurs]. – Rezhim dostupa: <http://ru.wikipedia.org/wiki>.

Бурмицкая Л. Ф.

Эстрада: стилевое многообразие творческих исканий

В статье анализируются основные вокальные направления и стили, которые стояли у истоков современной эстрады. Особое внимание уделено художественным вокальным традициям, характерным для городской культуры, а также народным мотивам в украинском песенном эстрадном исполнительстве.

Ключевые слова: эстрадное вокальное исполнительство, стиль, мотет, романс, кантата, джаз, украинская эстрада.

Burmitska L.

Estrada: variety of styles creative pursuits

This paper analyzes the key trends and vocal style, founders of the modern stage. Particular attention is paid to vocal art traditions characteristic of urban culture and folk motifs in Ukrainian pop song performance.

Pop singing or vocal, appeared along with the formation of an active artistic traditions, typical especially for urban culture. However, with the development of urban art traditions and stylistic horizons expanded vocal performing art.

Research vocal performance series devoted to the works of modern Ukrainian researchers, including N. Hrebeniuk, K. Cheremsky, A. Mironov, A. Guliyev, A. Filatov, L. Gorelik, V. Myhaylets, S. Shibneva, A. Strihar, Y. Trunez, I. Yaroshenko et al. Actually variety of performance issues and explore its genesis authors dissertation research: N. Drozhzhina, S. Chyernikova, D. Babich, J. Lysenko.

Among the features of variety performance – simplicity, accessibility, purely entertainment -oriented, and the ability to understand, even on the part of the average viewer interest and knowledge is sometimes too far from the classic conservatory education. In addition, among its characteristics can be noted first of all the possibility of storing enough light and music and words work. Despite the variety of styles of pop songs, they are characterized by almost the same setting of voice and breath.

Motet – a universal genre of song performance in the form of polyphony, which originated in the thirteenth century France.

Originally motets related to professional art, which was the main varieties of Western music until the middle of the XVIth century. However, the text comments are increasingly began to take risible, satirical or even erotic. Later in the motet began to appear and people's motives. These factors may also suggest motets prototype of the modern styles of pop performance.

Madrigal – polyphonic vocal play mainly in strophic form that originated in the XIV century in Italy. Feature of madrigals was experimenting on a combination of music and poetry. The latter usually was a small poem lyrical content of the love- erotic connotations written freestyle.

Cantata – vocal and instrumental piece for soloists, chorus and orchestra. Solemn or lyrical and epic character cantatas intended for concert performance.

A characteristic feature of the song also became his romantic and lyrical focus, special Ring that of transparent plot was linked to the theme verse. Thus, the unity of music, poetry, and timbre created and create a unique chamber and even intimacy of the song directly.

Overall growth in popularity of the song falls on the nineteenth and twentieth centuries.

An important stage in modern jazz vocal takes. Its occurrence is associated with a fusion of African and European rhythms in the United States in the late nineteenth century. In addition, a manner of extracting sound using all opportunities to vote is variety.

However, you can not avoid people's attention and vocal singing, which is also present on the stage. As pop vocal indeed combines many areas of song, folk motifs could not stay out of his attention. In addition, they, along with analyzed above styles that have developed mainly in urban music culture can be considered as one of the priorities. However, the prevalence of Ukrainian folk motifs on the stage can hardly be attributed to negative factors, as they provide its unique identity, increased intentionality, colorful melodies and more. In any case, vocal performance, including pop, cause and raise a keen interest in further research and should be one of the promising areas of research, especially within the Ukrainian art history and cultural research.

Key words: variety art vocal performance, style, motet, song, cantata, jazz, pop Ukrainian.

УДК 18.7.01

Буценко Олександр Алімович
здобувач

ВІДОМИЙ ІСТОРИЧНИЙ ЕПІЗОД У МИСТЕЦТВІ ХХІ СТ.: РОЗКРИТТЯ, ПЕРЕОСМИСЛЕННЯ, ІДЕНТИФІКАЦІЯ

У статті розглядається питання художнього переосмислення епізоду реальної історії, відтвореного в мистецтві попередніх часів, як спосіб аналізу явищ сучасності на прикладі використання та розвитку сюжету відомого полотна Дієго Веласкеса "Здача Бреди". Прочитання відомого сюжету за допомогою сучасних засобів художнього вираження та матеріалів дає змогу не тільки переосмислити історичні факти, пов'язані з конкретним епізодом, а й вплинути на формування сучасної ідентичності.

Ключові слова: публічне мистецтво, батальний та історичний жанри, репліка, інтерпретація, контекст, ідентичність.

Влітку 2013 року алькальд муніципалітету андія (провінція Валенсії, Іспанія) прийняв рішення прибрати скульптурну композицію "25 квітня 1707 року" з однойменної площі міста. Ця металева композиція – 25 м завдовжки, 3,5 м заввишки й вагою в 30 тон – була встановлена відомим каталонським митцем Антоні Міро 2007 року на честь відзначення 300-ї річниці битви під Альмансою, з північного в'їзду до міста, тобто з боку Мадрида. Композиція є цитатою з відомого полотна Дієго Веласкеса "Здача Бреди", присвяченого історичному епізоду війни Іспанії з Нідерландами (1625 р.).